

рятъ, което приставлявало много ужасна картина, дѣто на една страна да гори недоумрѣлъ стопанинъ съ добатъка си заедно, а на друга животнитѣ да глѣдатъ горението и смъртта на стопанина си. Тогава случайно излѣзла Тона Георгева и била убита отъ единъ черкески коршумъ и лошо ударена въ колѣното; на около кѣщитя и дюкенитъ турцитѣ палили съ газени тенекии, които изваждали изъ българ. дюкени, разлѣяли ги, дръсеновали кебритя и скоро се запалвала цѣла махла, тѣй щото тѣ биле въ срѣдъ запалени на около кѣщи и безъ малко щѣли да изгорятъ живи въ пламналитѣ кѣщи часа около едина вечерята по т. ако да не би избѣгнали прѣзъ една съседна малка врачка съ Пенка слугиня Х. Зафиракева, която водела къмъ края на града, а всички други остапали, едни изгорели живи отъ падналия врѣзъ тѣхъ огенъ, а другитѣ остапали и се откарали робини на долу. Оттамъ покрай нискиятъ затулени мѣста и кръстцитѣ могли да избѣгнатъ безъ да ги уеѣти нѣкой отъ караулитѣ прѣзъ ноцта въ Казанлъкъ.

Споредъ голѣмата ми сестра, въ двора влѣзли и запалили горнитѣ ни кѣщи, а тя нѣ-прѣди, като ходила да търси 4 тѣхъ си дѣца: Дафина, Анна, Рада и Андонча, да ги неоткаратъ робини и обезчестятъ нейдѣ, обрали я турцитѣ по пжтя каквото имала при себе въ рѣцѣтъ си: като дрѣхитѣ, съ чувала на гърба ѝ, пендаръ, пари, златни пръстени и други нѣща на момичетата и ходила отъ дворъ въ дворъ у несвѣсъ съ плачь и ревъ за тѣхъ 3 дни на редъ, дѣто виждала турцитѣ като намѣрели мъже и жени смѣсени, нетрѣивали ги до единъ, а женитѣ пускали да ходятъ да се криятъ и да кръстосватъ улицитѣ като изумени; та си викали по турски: «оставете ги сега да се понарадватъ на русенитѣ безъ мъжеть си, четѣхнитѣ мъже комити полудѣхъ дордѣ докаратъ до тувъ московица». Тамъ въ Дженедъ махла биле избити нашитѣ братия, уйчовци, чичовци и други роднини, които бѣгали и се криели отъ отъ дворъ въ дворъ, дѣто слѣдъ три дни била прибрата съ другитѣ жени и заведена съ майка ѝ ми за къмъ Карабунаръ робини. Когато вървели по пжтѣтъ изъ изгорѣлий